

tasken til Hjælp til Lønningen af de 2 Præster. Jeg skal, som sagt, ikke opholde mig ved Spørgsmaalet om, hvad der er rigtigt: at antage en Kapellan eller en Præst, men kun prøve at bevise, at det er nødvendigt at faa de kirkelige Forhold forandrede i denne Udstrakte Kommune: Albæk og Boer Pastorat har en Udstrækning af over 2 Kvadratmil og en Befolkning af 4116 Indbyggere. Deraf har Albæk Sogn 2268 og Boer Sogn 1848. Altsaa er Albæk langt det største og det ikke alene i Indbyggerantal, men ogsaa forholdsvis i Udstrækning. I Albæk Sogn er der nemlig en stor mager, næsten ubeboet Strækning, der gaar fra Syd til Nord i Sognet og derved deler Sognet i 2 Dele, en østlig og en vestlig, hvoraf den østlige Del er den største. Kirken ligger imidlertid i den vestlige Del, altsaa i den mindste Del af Sognet, og de, der bo i den østlige Del af Sognet, bo omtrent alle sammen ved Kattegat i Landsbyerne Vorsaa og Lyngsaa og Søraa. Vorsaa har et Indbyggerantal af noget over 400, Lyngsaa har omtrent et lignende Indbyggerantal, Søraa er en Del mindre, men der er alligevel nede i de Her ved Havet omtrent 1000 Indbyggere. Iderligere bor der nogle tæt derved, saa det bliver i alt over 1000 Indbyggere, som have fra 1 til 1½ Mil til Kirken. Dertil kommer, at en stor Del af Indbyggerne der ere Fiskere, Husmænd og Indstidere, som ikke eje Hest og Vogn, og som Følge deraf ere de henviste til at gaa til Kirken. Hvad de nødvendige Midler til Kirkens Vedligeholdelse angaar, skal jeg oplyse, at de have tegnet et saa stort Beløb, at det er antaget for at være tilstrækkeligt til Kirkens Vedligeholdelse, nemlig 4195 Kr. Jeg mener, at, saa længe Kirken staar under Staten, saa længe har Staten en Forpligtelse til at bidrage til, at alle Landets Beboere kunne faa Del i Kirkens Goder og blive stillede saaledes, at de, naar de have Hyst, kunne komme i Kirke. Dette er faktisk ikke Tilfældet her, hvor de have fra 1 til 1½ Mil til Kirken og ere henviste til at gaa til Dels ad usikre Veje. Jeg mener derfor, at Staten har en Forpligtelse til at bidrage til, at dette Forhold kan blive ordnet noget anderledes, og det Beløb, der gøres Krav paa, er ogsaa saa forsvindende, at det ikke er noget for Staten at vige tilbage for. Jeg vil derfor slutte med en Anmodning til det Udvalg, der en af Dagene bliver nedsat til at behandle Finansloven, om at være velvillig stemt over for denne Sag.

Mr. Klausen: I Anledning af de Udtalelser, jeg fremsatte første Gang, jeg

havde Ordet, er der fra forskellige Sider fremkommet Indsigelser, som jeg nu skal tillade mig at svare paa. Der er først den højtærede Kultusminister. Han talte om den Anke, jeg rettede mod Fordelingen af det Beløb, der er bevilget til Aftenstoler, og sagde, han kunde ikke vide, hvorfra jeg havde den Oplysning, at der ved Fordelingen af Summen skulde tages Hensyn til det Beløb, Kommunerne vilde hbe. Jeg skal tillade mig at oplyse den højtærede Kultusminister om, at jeg har den fra Ministerens egne Udtalelser, idet nemlig de Anmærkninger, der ledsage Finansloven, udtrykkelig nævne, at der ved Summens Fordeling skal tages Hensyn til det Beløb, vedkommende Kommune hder. Det var dette, jeg ankede over, fordi jeg ved bestemte Eksempler paa, at der er Kommuner, der over for dette vigtige Spørgsmaal have stillet sig meget smaaagt saaledes, at de endog have nægtet at hde Læreren Erstatning for Udgifterne til Lys og Varme og da naturligvis heller ikke have villet hde Læreren noget som helst Bederlag for sit Arbejde. Men det glæder mig at høre, at den Sag ikke er ordnet endnu, saa at Fordelingen muligvis kan foregaa paa en helt anden Maade. Det erede Medlem for Holbæk Amts 3dje Valgfreds (H. L. Sørensen) udtalte i Gaar, at han kunde ønske, at denne Sum maatte blive forhøjet. Dette Ønske kan jeg fuldt ud støtte. Jeg skulde overordentlig gerne se denne Sum blive forhøjet, fordi jeg i denne lille beskudne Sum, som jeg i mit første Foredrag nævnte, ser en Spire til en Fortsættelsesskole. For Tiden er Stillingen den, at vi kunne betragte disse 10,000 Kr. som et Bidrag til de fattiges Højskole, det vil sige til dem, der ere saa uheldig stilledes i økonomisk Henseende, at de ikke have Raad til at besøge en Højskole, nemlig Tjenestdrenge og Tjenestekarle paa Landet. Deres Raar ere saadanne, at de ikke kunne ofre en Winter paa at besøge en Højskole, og for dem bliver Aftenstoleundervisningen af stor Betydning. I de fleste Tilfælde ville saadanne Folk have Tid nok til at kunne ofre nogle Timer om Aftenen til at besøge en Skole, og naar den støttes rigelig fra Statens Side saaledes, at Læreren kunde se sit Arbejde blive paastøttet, er det min Overbevisning, at de danske Lærere ville sætte al Kraft ind paa den Gerning, og at de vilde kunne samle mange Elever om sig. Dernæst fremhøvede jeg, at en af Grundene til Lærerstandens daarligere Stilling i Nøblisset var, at ved Embedsledighed blive ofte de gode Embeder beklippede. Dertil bemærkede den højtærede Kultusmini-